

La finestra oberta

SANDRA
CANO

Pensar en els joves en positiu

Sembla que només es parla del jovent per les bretolades que alguns fan, pocs, però no es diu gran cosa dels joves, molts, que estan fent el que toca, quan toca i el que cal, perquè són responsables. Ho fan des de el minut u de l'inici de la pandèmia, que ja fa un any. La Covid-19 que ha fet que les vides de tots canviessin de manera abrupta de forma radical, ha afectat molt més del que ens pensem als joves.

Estudiants i/o treballadors, nois i noies joves responsables que mereixen un reconeixement, doncs sembla que de notícies en relació als joves només surten les bretolades d'uns quants i ja n'hi ha prou de sentir a dir «...el jovent d'avui en dia!!!».

Són tota una generació que es veu privada de llibertat degut a una pandèmia mundial i que, ells i elles, per responsabilitat, cada dia compleixen amb allò que els diuen que cal fer.

Tots tenen la seva opinió personal i fan els seus discursos de com creuen que caldria fer les coses, però, estant o no d'acord, fan el que toca.

Exceptuant un grapat la gran majoria de jovent són responsables tot i haver tingut les seves vides, aquest darrer any, confinades. Són assenyats, respecten i també volen ser respectats.

Tot i viure amb contradiccions pel que fa amb el que avui es pot fer i demà no, respecten i es mereixen un petit tribut ni que sigui en aquesta tribuna.

Ara estan confinats per l'escola, demà acomiadats de la feina, però tot i així són educats i conciliadors, pensen en el futur i és per aquest motiu que aconsegueixen amb les restriccions.

Viuen les dos vessants de la pandèmia, la Covid-19 de les restriccions i la crisi econòmica que es viu a casa, el patiment de la família del no arribar a final de mes.

El patiment de «no es pot sortir», i el «no hi ha diners».

No poden celebrar festes majors, carnestoltes, aniversaris o simplement no poden visitar als seus padrins, però compleixen, no es queixen, doncs entenen que es el que toca...

Com tothom, estan esgotats, tot i la impulsivitat de la seva edat, tot i que a voltes els agradaria fer el que feien fa un any ens donen una lliçó exemplar a tots no saltant-se les normes. Són un exemple per tota la ciutadania, i el ser assenyats a la seva edat els fa doblement responsables.

Els que sí hem tingut una joventut lliure de maniobra, amb únicament les limitacions que ens posaven els nostres pares, com hauríem viscut aquesta era Covid? Recordem com els nostres avis ens deien «...vo-

saltres que no heu viscut una guerra», i els nostres pares que la post guerra va ser difícil. Aquest jovent als seus fills els parlaran de la Covid-19 com quelcom que van viure i que els va privar d'un dret prioritari, que no és altra cosa que la seva llibertat. Seran ells els que explicaran com va ser de dur per a tots el viure en un segle com el nostre una pandèmia com la que estem vivint i com la salut i l'economia del país es va veure greument perjudicada i la ressaca dels anys següents.... el patiment d'un futur incert.

Noies i nois, els progressistes volem felicitar-vos i encoratjar-vos a continuar essent un exemple, per portar la mascareta, per guardar les distàncies, per desinfectar-vos les mans, per renunciar a fer trobades, per deixar de fer celebracions, per viure la contradicció d'una mala gestió pública i per haver de viatjar com a sardines en el transport escolar o extra escolar amb risc de contagis per causa aliena a vosaltres. En definitiva, us felicitem per ser valents tot i patir el que la Covid-19 representa i us encoratgem a continuar. Ja queda menys i, gràcies a la vostra responsabilitat, la pandèmia deixarà de tenir el protagonisme que ara té.

Gracies i no oblideu que el futur sou vosaltres!!! ≡

Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP